

kerülete) a színészek az esti jövedelmet egymás között felosztották. Nálunk az 50-es években honosították meg és pedig aképen, hogy az elsőrendű tag 1 forintot kapott. Ezt déli 12 óráig a direktornak a föld alól is elő kellett teremtenie, mert az éhes színészek fizetés nélkül nem voltak hajlandók komédiázni. A kórlista 50 krajcárt kapott kosztpénzre. A májdling általában a kevés osztalék kifejezése. A nagyobb jövedelemnek fixum (L. o.) volt a neve. Ha a régi színészvilágban fixumra szerződött a színész, ez álmai netovábbja volt! (A májdling kiosztása előtt a színigazgató a bevételből előbb levonta a napi kiadást (terembér, színlap, petroleum) és csak a fennmaradó összeget osztotta szét.) *Májdlingra játszani* = napidíjra, osztalékra játszani.

Majersky Jean, lengyel származású operaénekes, a párizsi Nagy Opera tagja, 1913. jún. 7-én mutatkozott be nálunk, az »Aida« Radamesz szerepében.

Majláth Pál gróf, kancelláriai személynök 1790. okt. 7-én kézhez kapta az első magyar színtársulat abbéli kérelmét, hogy megkezdhesse működését; 13-án megengedte, hogy a társulat Budán és Pesten magyar színielőadásokat tartson.

Major Aranka, zongoraművész, színésznő, énekesnő és író. Hosszú ideig Olaszországban turnézott — nagy sikerrel — mint zongoraművész. Berlinben él, hat év óta a Residenz-, Lessing-, Trianon- és Goethe-színházaknál volt szerződésben, majd áttért a filmhez, hol első nagy szerepét Vajda Ernő egyik darabjában játszotta, az Ostermayer-filmvállalatnál. (1928-ban Amerikában férjhez ment Bernard Kenneth ügyvédhez. Kint tartózkodása alkalmával az akkori elnök külön kihallgatáson fogadta a Fehér Házban; a lapok akkoriban megemlékeztek erről.) 1930-ban Berlinben a beszélőfilmhez szerződött.

Major Ervin, zenetörténész, zeneszerző, a Nemzeti Zenede tanára, sz. 1901. jan. 26-án, Budapesten. Tanulmányait a Zene-művészeti Főiskolán és a budapesti Tudomány Egyetem bölcsészeti fakultásán végezte. Szerkesztette a Zenei Szemlét

(1926—1928.), 1929-től a Muzsika szerkesztője. Zenetörténeti tanulmányai, kritikái megjelentek az Irodalomtörténeti Közleményekben, Századokban, Magyar Könyvszemlében, A Zenében, a Zeitschrift für Musikwissenschaftban (1926: Beethoven in Ofen im Jahre 1800.; 1929: Ungarischen Tanzmelodien in Haydn's Bearbeitung), Zenei Szemlében (1928: Chudy József, az első magyar opera szerzője, stb.), Budapesti Szemlében, Nemzeti Újságban, Budapesti Hirlapban, stb. Önálló művei: Verseghe mint dal- és zeneszerző (1925.), Bihari János (1928.), Mihalovich Ödön (1929.). Atyja, Major J. Gyula, operaszerző. (L. o.)

Major Ida, színésznő, sz. 1866. szept. 20-án, Kolozsvárt. Színpadra lépett 1886. máj. 1-én, Kolozsvárott. Mint drámai szende- és hősnő elismerésre méltóan működött, majd 1912. dec. 23-án nyugdíjba vonult.

Major Ilonka, színésznő. Az Orsz. Színészegyesület iskoláját végezte, honnan Kassára került, Komjáthy János társulatához. Egyidőre visszavonult, majd mint prózai színésznő játszott a volt Feld Irén-féle Kamara-színházban. Később az Érdekes Kabaré, majd a Revü Színház tagja lett. Nagyon kedvelt és jónevű előadóművész és énekesnő. Értékes hangja van és legújabbán a hangverseny-dobogókon arat nagy sikereket és végleg áttért az operai szakra.

Major István, színész, sz. 1897. aug. 17-én, Budapesten. Színész lett 1920-ban. Eleinte vidéken játszott, majd a Budapesti Színházban. 1926. óta a Király Színház komikusa.

Major J. Gyula, zeneszerző, sz. 1859. dec. 13-án, Kassán, megh. 1925. febr. 30-án, Budapesten. Az Orsz. Zeneakadémián tanult. Liszt, Schweida, Erkel és Volkmann voltak a mesterei. Megalapította 1888-ban (Káldy Gyulával és Nikolics Sándorral) a Magyar Zeneiskolát. 1894-ben a Magyar Női Karékegyesületet, 1916-ban az Orsz. M. Zeneegyesületet. 1896-ban zeneiskolát nyitott. 1904. április 8-án megülte működése 25 éves jubileumát. Munkái: »Erzsike«, opera 1 felv. Bem.